Fransk
Engelsk
Italiensk
Portugisisk
Dansk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstrene af Chambéry
Juli - August • År 2021 - nr . 4

GENERALRÅDET

Det bedste mellem virkelighed og mulighed

Sr. Philo Pazhuruparambil
Generalrådet

Generalkapitlet er et tidspunkt, hvor vi mødes, er sammen med hinanden, deler vores glæder og udfordringer og

træffer kollektive beslutninger i overensstemmelse med vores mission, vision og karisme. Lige nu er der mange spørgsmål i hovedet på hver enkelt af os om, hvornår og hvor det 30. Generalkapitel vil finde sted, da pandemien stadig blusser op. Selv om pandemien og de deraf følgende nedlukninger har gjort det umuligt for os at mødes ansigt til ansigt og nyde det fysiske nærvær, har teknologiens velsignelse bragt os sammen fra 13 lande i en virtuel verden, som vi aldrig havde drømt om: 72 søstre på computerskærmen fra 13 lande, der taler på 5 forskellige sprog!!!!!

Selv om det er sandt, at kommunikation via computeren

OVERSIGT

GENERALRÅDET

Det bedste mellem virkelighed og mulighed — FORSIDE

JPIC

Italien: At lytte til Moder Jords slag i de fattige brødre og søsters hjerter — 2

Indien: Ansvarligt forbrug og produktion: Omfavnelse af Verdensmål 12 — 4

PROVINS/REGION/MISSION

Italien: Som søstre der vender hjem — 5

Pakistanske : Et kald i vores nutid — 7

Pachmarhi: En læges prøvelser med COVID-19 — 8

Italien: Interkulturalitet og ordenslivet — 9

Nye Helgener — 10

Pakistanske: En tværkulturel oplevelse i Tanzania — 11

ikke er lige så naturlig eller flydende som kommunikation i det virkelige liv og ofte anses for at være ringere end personlige møder, har konferencer via computeren været en af teknologiens velsignelser. Den har givet os et rum til at føre samtaler, udvikle ideer og samarbejde effektivt. Alle de værktøjer, der er nødvendige for et vellykket samarbejde, er til rådighed – tavler at skrive på, skærmdeling og det er endda muligt at splitte den store gruppe op i mindre grupper. Det er en midlertidig løsning, indtil folk kan mødes igen, og en hurtig løsning på et langsomt problem.

Vi er klar over de mange ulemper ved online-møder. De kan minimere rejsetid og rejseudgifter, men det er vanskeligere at engagere sig i en anden person, som vi ville gøre det ved et fysisk møde. Vi går glip af chancen for at komme til at være sammen og taber muligheder for at opbygge mere ægte og effektive relationer. Der er ingen tvivl om, at det er trættende at sidde mange lange timer limet opmærksomt til skærmen. Desuden er der nogle gange dårlig lyd, uskarpe billeder på skærmen og manglende internetforbindelse. Men ud over alle disse problemer er virkeligheden den, at teknologi - hvis den anvendes kreativt - har forbundet os alle i en virtuel verden. Den har gjort det muligt for dem, der har tålmodighed og respekt, at lytte til den anden person, der sidder mange kilometer væk, og som også har den samme passion og kærlighed til Kongregationen som mig.

Hvad der er mere afgørende og grundlæggende at forstå, er, at vi, uanset om vi sidder ansigt til ansigt eller er forbundet via computeren, bliver udfordret og mindet om at lytte til vores egen indre stemme og til hinanden med respekt og hengivenhed uden fordømmelse og fordomme. Vi indser, at vi er nødt til at gå dybere ind i virkeligheden om verdens ødelæggelse og reagere på de fattiges mange ansigter. Sr. Sally opfordrede os i sin åbningstale til at have en fri ånd for at gå fuldt ud på vores næste rejse. Det er en udfordring for hver enkelt at deltage med oprigtighed og åbenhed og at slutte sig til Kapitlet i bøn. Det kræver mod at forlade det gamle "normale", som måske ikke længere er relevant for nutidens behov, og omfavne det "nye normale" med dets mange facetter, som pandemien medfører med de mange permanente ændringer i verden.

Vi opfordres til at være tro mod vores kald, til at engagere os, bede, reflektere og deltage i Generalkapitlet med glæde i vores hjerter, da det er en nådesfyldt tid for alle medlemmer i Kongregationen. Det er et øjeblik for os til at se tilbage med taknemmelighed i vores hjerter for alt det, der har været. Og at være bevidste om Guds nåde nu selv med den smerte og lidelse, som pandemien forårsager, og med håb, da der er så mange gode hjerter i denne verden, som bringer trøst og glæde for at skabe en bedre verden. Lad os være forenet for at hjælpe med at opbygge et fællesskab, der er opfyldt af Ånden, forenet med verden.

J P I C

At lytte til Moder Jords slag i de fattige brødre og søsters hjerter

Pasquale Antonio Costante

Italien

"Gud tilgiver altid, vi mennesker tilgiver fra tid til anden, og naturen tilgiver ikke længere." Dette spanske ordsprog viser sig at være en advarsel til hver enkelt af os, som er kaldet til at være en taknemmelig gæst og ikke en uansvarlig herre over jorden.

I de seneste årtier har forholdet mellem menneskeheden og naturen ændret sig. Fra mange sider er der faktisk opstået en udpræget opmærksomhed på miljøet, som har til formål at standse den alvorlige miljøkrise, som vi oplever. Det står nu klart for alle, at tiden er udløbet, og at det haster med at gøre noget med det samme. Det er netop i retning af at beskytte Skaberværket, at Pave Frans har bevæget sig, for han har gjort miljøet til et fokuspunkt

i kirkens lære i de sidste otte år. Især encyklikaen "Laudato Si" fra 2015 har sat sit præg ikke bare på kirkens sociallære, men også på de politiske, økonomiske og miljømæssige processer i vores globaliserede samfund.

Bevarelse af skaberværket og at gøre mennesket bevidst om sine valg er ikke to forskellige spørgsmål, men to aspekter af det samme. Lad os stille os selv et væsentligt spørgsmål: Hvad er det oprindelige forhold mellem jorden og menneskeheden? Bibelsk visdom og moderne videnskab giver anledning til nogle vigtige overvejelser. Vores planet har ikke brug for mennesker. Naturen har ikke brug for os, men vi har brug for hende. Mennesker skal passe på og dyrke jorden for at gøre den til et hjem. I dag ved vi, at menneskearten blev født som en lokal art: bundet til et bestemt klima og økosystem – det var savannen i Østafrika. Senere blev den udbredt over hele jorden. Menneskets historie har været historien om en stor diaspora, som har fået hver enkelt lille gruppe til at tilpasse sig forskellige levesteder. Dette har været muligt takket være ekstraordinære fysiske, adfærdsmæssige og tankemæssige tilpasninger til den særlige karakter af de områder, der fra tid til anden har været beboet.

Men i dag skriger jorden... Den 23. september 2008 var dagen, hvor vi med vores grådighed overskred jordens evne til at komme sig. Vores levevis skubber planeten ud over dens grænser. Den konstante efterspørgsel efter vækst og den uophørlige cyklus af produktion og forbrug udmatter miljøet. Skove forsvinder, jordbunden eroderer, markerne forsvinder, ørkenerne bliver større, kvaliteten af det tilgængelige vand forringes støt, havene bliver sure, stormene bliver voldsommere og affaldet overvælder os. Og det sker mens halvdelen af verdens befolkning endnu ikke har lært smagen af

menneskelig værdighed at kende.

Sociale kriser og miljøkriser er låst sig fast i et dødeligt favntag. Omkring 23,1 millioner mennesker er tvunget til at forlade deres hjem hvert år på grund af ekstreme vejrforhold. Pandemien er lakmusprøven på systemets skrøbelighed. En uhåndgribelig virus har formået at få både de store i nord og de glemte i syd til at skælve. Vi står helt klart ved en skillevej! Som Pave Frans antyder: "Man kommer ikke ud af en krise som den samme, (man er) enten bedre eller værre".

Det menneskelige ansvar i den miljømæssige krise inviterer os til at foretage en kulturel og åndelig revolution. Et temposkift for at bremse vores vanvittige og sønderrivende rytmer, hvor vi hilser Guds oprindelige og kærlige plan for Skaberværket velkommen og anerkender et glædesfyldt fællesskab, hvor vi støtter og beskytter hinanden. Deling bliver derfor den eneste mulige båd, der kan sejle vores fælles hjem fra velværets skibsvrag til den lysende kyst, der tilbyder et godt liv, som er fyldt af autenticitet og fællesskab.

Ansvarligt forbrug og produktion: Omfavnelse af Verdensmål 12

Christabelle Lemos
Ahmednagar, Indien

Vores planet har forsynet os med en overflod af naturressourcer. Men vi har ikke udnyttet dem ansvarligt og forbruger i dag langt mere, end vores planet kan levere. Vi må lære at forbruge og producere på bæredygtige måder, der kan stoppe den skade, vi påfører jorden. De økonomiske og sociale fremskridt, vi har oplevet i det sidste århundrede, har påvirket miljøet, og det bringer de systemer, som vores fremtidige udvikling og vores overlevelse afhænger af, i fare.

Hvert år skønnes det, at en 1/3 af alle producerede fødevarer, svarende til 1,3 milliard tons (med en værdi af ca. 1 milliard dollars), ender med at rådne op i forbrugernes og detailhandlernes skraldespande eller med at blive ødelagt på grund af dårlig transport og høstmetoder. Det er en realitet, mens 1 milliard mennesker fortsat er underernærede, og yderligere 1 milliard mennesker går sultne i seng. En reduktion af madspild hos både producenter og forbrugere ville være et stort skridt i retning af at hjælpe med at opfylde deres behov.

Vi skal være opmærksomme på, at mindre end 3 % af verdens vand er drikkevand, hvoraf 2,5 % er frosset i Arktis, Antarktis og i gletsjere. Menneskeheden er derfor afhængig af 0,5 % af verdens vand til at dække alle vores behov. Landbruget er den største forbruger af vand på verdensplan, og kunstvanding kræver nu næsten 70 % af alt ferskvand til menneskelig brug. Bæredygtige metoder til at styre forbruget af vand i landbruget vil i høj grad bidrage til at reducere spildet. Samtidig er vi nødt til at reducere udledningen af kemiske stoffer i luft, vand og jord.

Hvis verdens befolkning når op på 9,6 milliarder mennesker i 2050, kan det være nødvendigt at bruge næsten tre planeter for at skaffe de naturressourcer, der er nødvendige for at opretholde den nuværende levevis.

For at opnå økonomisk vækst og bæredygtig udvikling er det nødvendigt, at vi hurtigst muligt reducerer vores miljømæssige fodaftryk ved at ændre vores måde at producere, forbruge varer og ressourcer på. En effektiv forvaltning af vores fælles naturressourcer og den måde, vi bortskaffer giftigt affald og forurenende stoffer på, er vigtige skridt for at nå dette mål. Det er lige så vigtigt at få industrier, virksomheder og forbrugere til at genbruge og reducere affaldet.

Der er to måder, hvorpå alle kan hjælpe: ved at reducere affaldsmængden og ved at være opmærksom på, hvad man køber, og ved at vælge en bæredygtig løsning, når det er muligt. Gør alt hvad du kan for at undgå at smide mad ud. Reducer dit forbrug af plastik - en af de vigtigste forurenende materialer i havet. Brug en genbrugstaske, sig nej tak til at bruge sugerør af plastik og genbrug plastikflasker – det er gode måder at gøre din del hver dag.

Ansvarligt forbrug og produktion har til formål "at gøre mere og bedre med mindre" og at reducere forbrug af ressource, stoppe nedbrydning og forurening samtidig med, at livskvaliteten øges. Det er hver enkelt persons ansvar at sikre, at vi forbruger og producerer på en ansvarlig og bæredygtig måde for at sikre en fornuftig og retfærdig udnyttelse af vores naturressourcer og dermed beskytte Moder Jord.

Som søstre der vender hjem

Sr. Rosalba Scaturro

Italien

Søndag den 4. juli 2021 var en historisk dag. Kl. 18.00 var basilikaen San Maurizio i Pinerolo (Torino) rammen om en højtidelig messe med den officielle ceremoni for sammenlægningen af Sankt Josephs Søstrenes Kongregation i Pinerolo med Kongregationen i Chambéry. Ritualet krævede, at hver søster fra Pinerolo modtog bogen med konstitutionerne og fik sit kors velsignet. Til stede var Generalrådet og nogle søstre fra Provinsråd fra Kongregationen af Chambéry, et dusin søstre fra den franske Provins (Chambéry), alle søstrene fra Kongregationen i Pinerolo, tilknyttede lægfolk, biskop Derio og Marco Brunetti, biskop af Alba, som søstrene fra Pinerolo samarbejder med. Fejringen blev transmitteret via livestreaming, så søstrene i Argentina og Brasilien kunne være med.

Men hvordan kom fusionen i stand? Søster Gemma Valero, der er den sidste overordnede for Pinerolo-kongregationen, fortæller: "Josephs særlige år 2021 bragte os store nyheder: den 29. marts (Josephs måned) blev dokumentet om godkendelse fra Pavestolen underskrevet. Nyheden nåede os en onsdag (den dag, der er viet til Sankt Joseph). Og den 1. maj (mindedag for den hellige Joseph - Arbejderen) blev sammenlægningen officiel. Joseph, som handlede i overensstemmelse med sine drømme, har i sandhed fortsat med at lede os på rejsen mod en drøm, som for så mange søstre begyndte for over tyve år siden. Kirkens opfordring til at forene kræfterne for at være mere effektivt til stede samtidig med, at karismen holdes i live, samt manglen på nye kald og søstrenes aldring, har styret denne drøm og ført til modenhed i beslutningen. Der blev truffet en beslutning på vores Generalkapitel, som blev afholdt i Pinerolo i Moderhuset i 2017, om at indlede en sammenlægningsproces. "På kapitlet havde Kongregationen i Pinerolo givet udtryk for, at det hastede med at bevæge sig i retning af en sammenlægning. "Undervejs", forklarer søster Gemma videre, "…mærkede man en interesse fra mange søstre over for Kongregationen af Chambéry sammen med et indre ønske om at være åben over for et 'anderledes', et 'nyt', et 'mere'... i et perspektiv af tillid og håb. I oktober 2018

tog vi til Rom for at mødes med den Generalrådet for søstrene af Chambéry, og i april 2019 blev hver enkelt søster i Kongregationen af Pinerolo gennem en skriftlig undersøgelse spurgt om sin individuelle mening. En klar interesse for Chambéry opmuntrede os til at sende den officielle anmodning om sammenlægning (dateret den 18. maj 2019) til sr. Sally, der sammen med sit råd gik ind for at starte processen."

Dette førte til en intens informationsudveksling samt deltagelse i arrangementer og møder i Rom, hvilket gav søstrene fra Pinerolo mulighed for at lære en bred og rig virkelighed at kende, der er spredt over de forskellige kontinenter i seksten nationer. Søster Gemma siger, at de følte sig velkomne som "søstre, der vender hjem" efter næsten to hundrede år. Faktisk er begge Kongregationer opstået i Le Puy og tager begge udgangspunkt i p. Jean-Pierre Médailles initiativer. Og det var fra hovedkvarteret i Chambéry (åbnet i 1812), at grundlæggeren – sr. Speranza Vaudey - og hendes to første søstre, kaldet af den daværende biskop Giuseppe Rey, ankom til Pinerolo i 1825. Den vej, som Kapitlet påbegyndte, fandt sin endelige opfyldelse den 27. september 2020, da søstrene i Pinerolo enstemmigt stemte for at anmode om at blive sammenlagt med Kongregationen af Chambéry.

Taget fra artiklen af Vincenzo Parisi i "Vita Diocesana Pinerolese" fra den 27. juni 2021.

Et kald i vores nutid

Sr. Shakila

Den Pakistanske Region

I dag siger vi ofte, at verden er en global landsby, men de fleste af os er stadig meget langt fra andres virkelighed. COVID-19 har bragt menneskeheden til at opleve vores samhørighed og det faktum, at der er noget storslået tilstede over og på den anden side af det moderne samfund. Ofte mister vi blikket for, hvordan vi er indbyrdes afhængige og forbundet, fordi vi let begrænser vores eget udsyn til det lokale og tror, at mange problemer er langt fra os.

Men nu står vi over for nogle alvorlige problemer og er mere bevidste om den elendighed, som mange af vores kære næste i vores nabolag, i vores familier og i vores eget religiøse liv lider under. I Pakistan i dag er der et alvorligt problem med vold mod kvinder, tvangskonvertering og tvangsægteskaber indgået med piger helt ned til 11 år, brutal gruppevold og voldtægt af små piger, der tvinges til at tjene penge til deres familie som husarbejdere. For kvinder er religion, status og udseende ligegyldigt, vi er bare kroppe.

Vi søstre er meget bevidste om disse problemer og arbejder på at skabe opmærksomhed blandt os selv og vores folk, så vi kan være en stemme for de, der ingen stemme har.

Vi er meget optaget af arbejdet med at skabe opmærksomhed. Nu er tiden inde til at være personligt engageret i vores egne, kristne kvinders, smerte og frygt. Selv om vi arbejder sammen med katolske kvindeorganisationer, følte vi os stadig kaldet til at være engageret i et større netværk, til at nå ud og engagere os på græsrodsniveau.

For os var svaret "Talitha Kum", som er en onlineuddannelse for netværk i Asien mod menneskehandel. Til dette formål og for at leve vores vision bliver syv søstre fra vores region i Pakistan uddannet gennem dette netværks undervisning via computeren.

Vi har længe været opmærksomme på menneskehandel, men nu har vi bevæget os mod en ny horisont for at reagere på smerten og lidelserne hos den kære næste - mand og kvinde, dreng og pige.

Vi - Sankt Joseph Søstre - er religiøse ledere, men først og fremmest er vi kvinder med medfølende hjerter, der går ind i vores sårede samfund med mod, med vores egne erfaringer og sårbarhed. Vores karisme inviterer os til på græsrodsniveau at være mere som vores lidende frelser og være ét med den lidende menneskehed. Vi føler os kaldet til at løfte dem op og deltage i dansen, vi ser i vores logo for Generalkapitlet i 2021. Vi stræber efter at være kvinder med håb for de håbløse.

Dette er en udfordring og en risiko, da vi i den pakistanske region går ud for at være ét med den fattige, arbejdsløse, sårede og vansirede menneskehed. Vi skal møde vores kære næste, brødre og søstre, ikke på korsets vej, men på det kors, som giver liv og åndedræt.

En læges prøvelser med COVID-19

Justin Lobo, læge

Pachmarhi-provinsen, Indien

I slutningen af Fasten deltog min familie og jeg i en messe ved kardinal Oswald Gracias, uden at vi var klar over, at én af os var smittet med den frygtede coronavirus. Efter messen omfavnede vi hinanden og smittede uden at vide det hele gruppen, og dermed begyndte vores værste mareridt.

I den følgende uge begyndte mine forældre, min kone og svigerforældre at få symptomer. Jeg blev i første omgang skånet. Så begyndte en fase med søvnløse nætter og dage, hvor jeg tog mig af alle derhjemme, og samtidigt tog jeg mig af kritisk syge patienter på Asha Niketan-hospitalet i Bhopal, som drives af Sankt Joseph Søstre fra Pachmarhi-provinsen. Mine forældre måtte indlægges på intensivafdelingen på Asha Niketan-hospitalet - mit eget hospital. De fik iltbehandling.

Heldigvis var Asha Niketan-hospital forberedt på den anden bølge af COVID-19, som fejede hen over landet og bragte sundhedssystemet i knæ, med en god forsyning af ilt. Selv da intensivafdelingen og andre afdelinger var fyldt op, og selv om vi en gang i mellem oplevede mangel på udstyr og personale, gjorde vi vores bedste for at holde humøret oppe.

Men det værste var ikke overstået endnu. Min søn begyndte at vise symptomer, og selv begyndte jeg at få hududslæt, ondt i halsen og feber. Jeg følte mig strandet midt i ingenting, men gjorde mit bedste for at forblive positiv over for hele situationen. På den ene side havde jeg en syg familie at tage mig af og på den anden side en afdeling fuld af kritisk syge COVID-19-patienter. Til tider sad jeg alene, hjælpeløs og bad til Gud den Almægtige. Troen gav mig styrke til at holde ud. Sankt Joseph Søstrene på hospitalet gav mig mod til at håndtere situationen, og venner begyndte at sende varme måltider sammen med bønner og gode ønsker.

En dag blev jeg selv nødt til at blive indlagt på COVID-19-afdelingen for at få væske i drop, fordi jeg følte mig meget svag. Det var nok den værste

Dr. Justin, der er syg af COVID-19, bliver kørt hjem i ambulancen

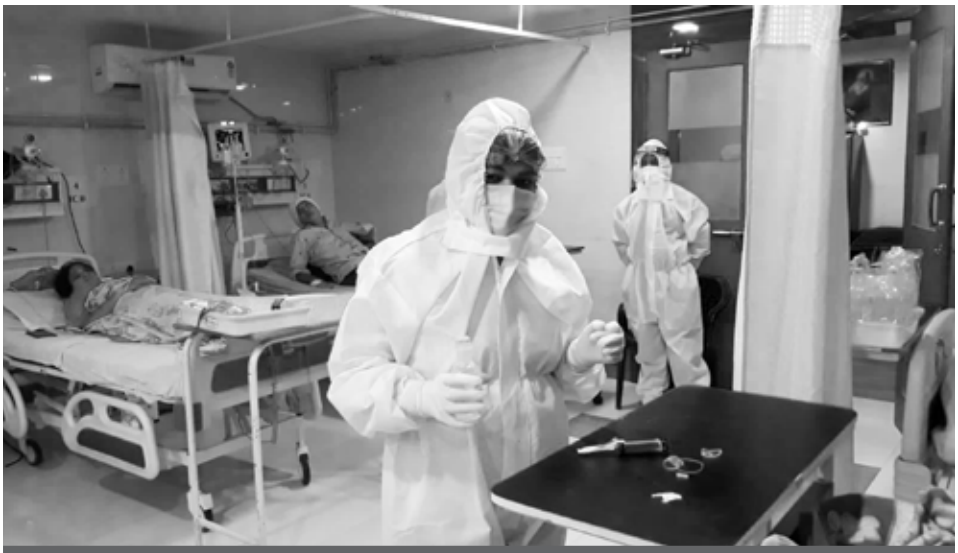

Dr. Justin og en sygeplejerske på intensivafdelingen

tid i mit liv, da jeg hjælpeløst så til, at en nonne mistede livet på grund af COVID-19. Jeg havde ikke kræfter til at gribe ind, og det ville alligevel ikke have hjulpet meget. Lægeholdet på hospitalet gjorde alt for at redde hende, men det var forgæves. På den ene side var der syge patienter og på den anden side de ængstelige familiemedlemmer, som var svære at trøste. COVID-19-patienterne var midt i ensomhed og følelsesmæssigt sammenbrud.

Til sidst blev alle familiemedlemmer raske, og jeg vil altid være Sankt Joseph Søstrene af Chambéry taknemmelig for deres støtte. Hospitalets søstre spillede en afgørende rolle ved at arrangere vigtige injektioner af Remdesivir hver dag. Og personalet plejede at stå i kø selv efter midnat for at få fyldt iltflasker op. COVID-19-patienterne fik næringsrig mad af Asha Niketan-kommunitetet.

Da COVID-19 er en ny sygdom, er der ingen klare beviser eller erfaringer at trække på, når det gælder om at finde den bedste at håndtere en kritisk syg patient på. Lægerne og plejepersonalet stod således over for en hidtil ukendt udfordring. Tanken om, at 92 % af Covid-patienterne fik det godt og kunne tage hjem fra vores hospital, giver mig håb og energi, når dødeligheden på andre hospitaler i Bhopal var langt højere.

Interkulturalitet og ordenslivet

Sr. Maria Cristina Gavazzi

Italien

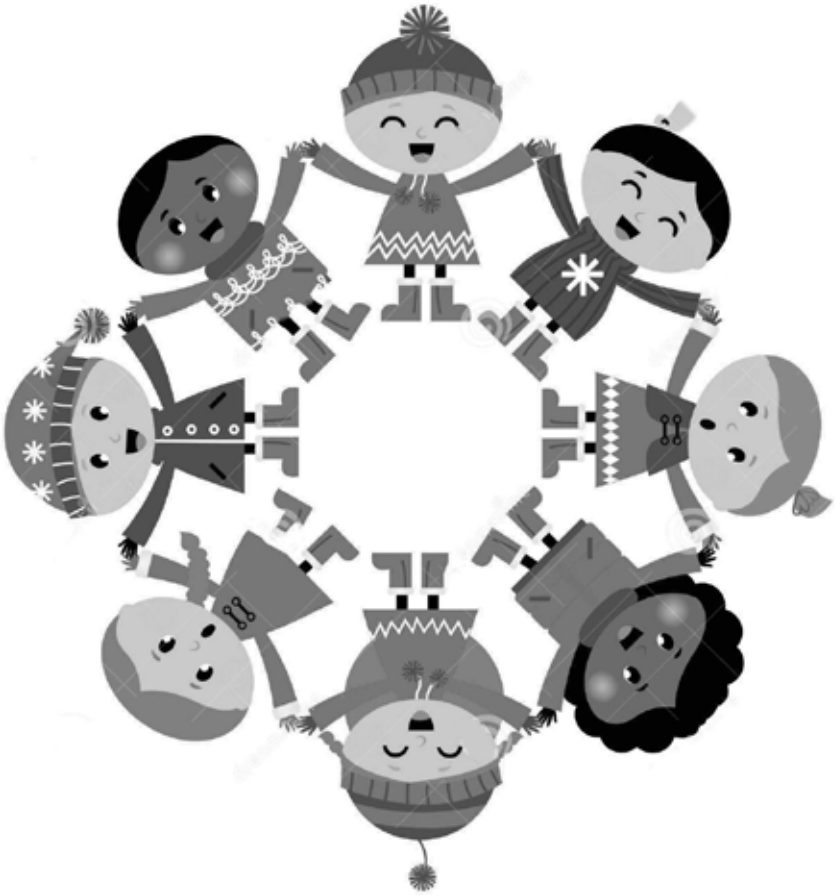

I dag er vi – mere end i går – inviteret til at se på de enorme interkulturelle udfordringer menneskeligheden står overfor i fremtiden både i kirken og i ordenslivet.

Kultur er et resultat af øvelsen i menneskelige frihed. Den stammer fra forskellige måder at bruge ting, arbejde, udtrykke sig, praktisering af religion og skikke, forskellige livsstile og værdier.

Mennesker skaber frit relationer, og gennem dem søger og giver vi mening til eksistens, til personligt og socialt hverdagsliv. Kulturelle relationer opstår fra det menneskelige behov for at få mening i livet i fællesskab – for eksempel idealer, værdier og holdninger. Hver person er unik og identificerer sig gennem kultur. På samme tid er en identitet i social sammenhæng og med et andet menneske, der er unikt.

Det første skridt er at blive kritisk opmærksom på kulturen i sig selv. Kritisk opmærksomhed

på kulturen i sig selv er en tilstand, der skaber mulighed for at relatere sig positivt til kulturel forskellighed. Det andet skridt er den anden kultur. Det er som at bevæge dig fra dit hus og være en del af en anden familie, hvor du ankommer, som du er, og hvor du lærer et andet univers af sociale relationer at kende. Det giver mening til dit liv, til din måde at organisere dit kommunitet på og den måde, du fordeler goder på.

Denne proces er altid ukomplet. Sociale sammenhænge forandrer sig meget og forandrer sig hurtigt. Kulturer forandrer sig også i forhold til dynamikkerne i lokale og internationale sammenhæng. Derfor kræver processen – set fra ordenslivets perspektiv – fælles discernment baseret på et autentisk liv i Ånden. Det er en ledsager i den evangeliserende mission i ordenslivet ved at tjene Kristus ved at blive som ham.

Interkulturalitet har ledt ordenslivet til at erfare multikulturalisme som en normal tilstand for Kongregationer og deres kommuniteter over hele verden. Evangeliet om Jesus er så universelt, at det kan blive en del af enhver kultur og humanisere den. For at være en kristen er det ikke nødvendigt at fravælge en selv fra ens egen kultur. Men man må åbne sig selv til den samtale, som forudsætter erfaringen af nåde, som leder til forsoning med Gud gennem mødet med den anden og virkeligheden selv. Enhver kultur har brug for denne erfaring med healing for at vokse i menneskelighed.

Interkulturalitet er en kompleks proces, og den er ikke uden konflikt. Et vigtigt skridt er at anerkende forskellige kulturer og evnen til at leve i en multikulturel sammenhæng med respekt for forskellighed og faktisk sætte pris på det.

En simpel beskrivelse af interkulturalitet er gensidig udveksling mellem kulturer, og det kan lede til en transformation og berigelse af alt, hvad der er involveret i det. Det er en proces, der tager del i og udveksler med de historiske, sociale, økonomiske sammenhænge som den indgår i.

Interkulturelle kommuniteter er placeret i en specifik kulturel sammenhæng, som man ikke kan og må overse. Interkulturalitet i relation til en lokal sammenhæng kræver, at man lærer et sprog, lærer måden af leve på, mad, boligforhold og transportforhold.

Det, der gør det spændende og leder til interkulturaliet, er, at dele missionen, at gøre det til en fælles discernment, planlægge med omtanke og evaluere det på realistisk vis. Det kræver ordenskvinder med et autentisk liv i Ånden, næret af eukaristien, og som er i stand til at tænke frit, kritisk og dedikeret til missionen med generøsitet.

Nye Helgener

Sr. Marjorie Fish	84	USA	19.06.2021
Sr. Ilse Maria Gasparin	89	Brasilien	14.07.2021
Sr. Maria Candida	92	Brasilien	17.07.2021
Sr. Nicolina Leonarda	98	Italien	25.07.2021
Sr. Maria do Carmo	92	Brasilien	29.07.2021
Sr. Teresa Nicolini	92	Brasilien	31.07.2021
Sr. Paolina	97	Italien	04.08.2021
Sr. Maria Zélia	93	Brasilien	04.08.2021
Sr. Roselyn Mondoth	69	Nirmala	06.08.2021
Sr. Judith Vieira Velho	89	Brasilien	19.08.2021

En tværkulturel oplevelse i Tanzania

Sr. Sumaira

Pakistanske

Som juniorat-søster er jeg den anden søster fra Pakistan, der erfarer enhedens karisme og den enkle spiritualitet, som den leves i Tanzania. Generalrådet og det regionale koordinerende team tilbød mig denne mulighed på et tidspunkt, hvor jeg havde nogle helbredsproblemer, og efter en tid med refleksion følte jeg et kald i mit kald. Så da jeg overgav mig selv til Guds forsyn - selv med frygten for COVID-19 - tog jeg imod overraskelserne og spændingen ved et nyt eventyr. Og det begyndte med min første flyrejse.

Den 21. marts 2021 nåede jeg frem til Songea i Tanzania, hvor jeg blev hjerteligt modtaget af søstrene i kommunitetet. Jeg havde en oplevelse af parathed og lydighed ligesom vores helgen Sankt Joseph, som er min motivation til at være en kvinde fyldt af glæde.

Jeg begyndte min tid her med 2 måneders undervisning i sproget kiswahili, som var med til at forberede mig på at leve i den lokale kultur og med de lokale traditioner i lyset af vores enheds karisme. Jeg tror på, at verdens skønhed ligger i mangfoldigheden i dens folk. Hver kultur udvider sindet og ånden. Når jeg

besøger familier, oplever jeg Guds håndgribelige tilstedeværelse. Befolkningen er meget generøs, venlig og med en rig kultur, hvor hver stamme har sine egne unikke traditioner.

Jeg arbejder under den hjertelige vejledning af Sr. Malathi på Sankt Josephs kostskole i Songea og hjælper de studerende med biologi og kemi. Vi har også planlagt nogle ekstra aktiviteter med de studerende, arrangeret computerundervisning og arbejdet med dem om genbrug af papir og plastik.

I juni måned besøgte Sr. Malathi og jeg Njombe-regionen for at lave kaldsarbejde. Det var som at være en rejsende ud i det ukendte, da stedet og området var helt nyt for os. Det var en pragtfuld oplevelse at besøge gymnasierne og gøre eleverne opmærksomme på værdien af uddannelse, da vi i alle dele af livet har brug for kvalificerede mennesker. Vi forsøgte at hjælpe de unge med at finde deres kald og interesser, da vi vidste, at det er sådan, vi bliver gnister af lys, tro og håb for hinanden. Vi håber meget på, at en ung pige slutter sig til os, én som vil dele de gode nyheder og omfavne livet sammen med os.

I denne tid med COVID-19 spiller teknologien en rolle og hjælper os med at nå ud. Kommunitetet i Tanzania har oprettet en Facebook-side "CSJ Mission in Tanzania", for at nå ud med apostolsk iver. Sammen som Sankt Joseph-familie lever, inkarnerer, bærer og kanaliserer vi kærlighed og fællesskab her på denne hellige planet jorden.

REDAKTØR
Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN
Sr. Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE
Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Joyce Baker
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION
Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL
icc@csjchambery.org